

شماره
تاریخ
تصویب
۲۰۱۳۲
۹۷۸/۱۱

بسمه تعالی

صورت جلسه شورای عالی مالیاتی

نظریه اینکه در ارتباط با آراء صادره از هیات عمومی دیوان عدالت اداری موضوع: فائده های شماره ۱۱۸۱ مورخ ۸۶/۱۰/۲۹ و ۲۱۹ مورخ ۸۷/۴/۱۹ در خصوص مضائق و اشکال منضمات قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۷۸/۶/۲۲ و نرخ مالیات بر درآمد حقوق کارکنان مربوطه، تصمیمات و نظرات متداولین بین شعب اول، چهارم، هفتم، نهم و دهم شورای عالی مالیاتی اتخاذ و ارائه گردیده لذا در اجرای ماده ۲۵۸ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۶۶/۱۲/۲۲ و اصلاحیه های بعدی، حسب ارجاع رئیس شورای عالی مالیاتی، هیات عمومی شورا در ساعت ۱۰ صبح روز ۱۳۹۰/۷/۱۸ یا حضور رئیس شورا و رؤسای شعب مربوطه تشکیل و پس از بحث و تبادل نظر و بررسی موضوع مورد اختلاف، بشرح ذیل مبادرت به صدور رای می نماید:

رای اکثریت:

هر چند به موجب رای هیات عمومی دیوان عدالت اداری بشماره فائده ۱۸۱ (مورخ ۸۶/۱۰/۲۹) بخشنامه شماره ۲۱۷۸۷۶/۳۱۲۰۹ مورخ ۸۱/۵/۳۰ رئیس کل وقت سازمان امور مالیاتی کشور تحت استناد اینک مفاد آن مفهوم شمول نرخ صدور ماده ۸۵ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۸۰/۱۱/۲۷ به مطلق کارکنان حقوق بگیر و نهی قسمت اخیر ماده مذکور بوده، ابطال و منجر به صدور ابلاغ بخشنامه شماره ۷۱۲۰ مورخ ۱۳۸۷/۷/۳۰ سازمان مبتنی بر معاینه درآمد حقوق کارکنان منضمات قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت پس از کسر معافیت های مقرر در قانون به نرخ مقطوع ۸۱۰ و سایر حقوق بگیران که منضمات قانون مزبور نیستند به شرح قسمت ذیل ماده ۸۵ قانون مالیاتهای مستقیم، گردیده است. معینا با عنایت به اینکه بموجب ماده ۱۲ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مقرر گردیده: " کلیه دستگاهها و موسسات و شرکتهای دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی که دارای مقررات خاص اینجانبی

شماره
تاریخ
محل

وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان امور مالیاتی کشور

۹۰/۸/۱
۹۰/۸/۱

دفاتر امور مالیاتی
تهران

می باشند، بانکها و شهرنارنها و نیز شرکتها و موسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است تابع شرایط و مقررات قانون مزبور خواهند بود، که موضوع اخیرالذکر بر اساس رأی هیات عمومی دیوان عدالت اداری بشماره دادنامه ۲۱۹ مورخ ۸۷/۴/۹ مورد تصریح و تأکید قرار گرفته است. و با اینکه وفق ماده ۲۴ آئین نامه اجرایی موضوع ماده ۲۱ قانون نظام هماهنگی پرداخت کارکنان دولت، دستگاههای موضوع ماده ۱۲ قانون یادشده مکلف به تطبیق وضع مستخدمین خود با مقررات قانون موضوع و تهیه دستورالعمل چگونگی اجرای آن در سازمان خود شده اند لیکن از آنجا که در قانون نظام هماهنگی و نیز آئین نامه اجرایی مربوطه هیچگونه تصریحی مبنی بر خروج اشخاص مشمول ماده ۱۲ قانون مزبور از دائره شمول نظام هماهنگی در صورت استتکاف از انجام تکلیف مقرر در قانون مارالذکر و آئین نامه مورد اشاره بعمل نیامده لذا استنباط از دادنامه شماره ۲۱۹ مورخ ۸۷/۴/۹ هیات عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر اینکه هدف مقصد از قید عبارت ((...)) و یا شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است)) در قسمت اخیر ماده ۱۲ قانون موضوع همانا تصمیم احکام آن قانون به بطلق واحدهای دولتی (منجمله شرکت ملی نفت ایران و شرکتهای تابعه آن از جمله شرکت مناطق نفت خیز جنوب) می باشد، بنابراین کلیه اشخاص مصرح و مندرج در ماده ۱۲ قانون نظام هماهنگی پرداخت کارکنان دولت، حتی در صورت عدم رعایت تکلیف مقرر در بند ۲۴ دستورالعمل موضوعی، مشمول ترخ صدر ماده ۸۵ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم صدرالاشارة خواهند بود. ب.

محمسن توکلی
حسین باقری
علیرضا طاری بخش
علی محمد بصیرت
غلامرضا نوژی
احسانعلی اسماعیلی
علی (کهنه نوژی)

شماره
تاریخ
پست

وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان امور مالیاتی کشور

شماره
تاریخ
پست

وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان امور مالیاتی کشور

نظر اقلیت:

اگرچه اشخاص اجماع شده در ماده ۱۲ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۰/۱۶/۱۲ مجلس شورای اسلامی مشمول قانون موصوف فلنداد گردیده اند، ولی از آنجا که طبق ماده ۲۴ آئین نامه اجرائی آن موضوع تصویب نامه شماره ۵۷۲۵/ت ۴۷۲ هـ مورخ ۱۳۷۰/۱۱/۱۸ هیات وزیران کلیه دستگاههای مشمول ماده مذکور مکلفند بمنظور تطبیق وضع مستخدمین مشمول با مقررات قانون و آیین نامه، از تاریخ ۱۳۷۱/۱۱/۲۷ دستورالعمل چگونگی اجرائی قانون نظام هماهنگ پرداخت در سازمان خود را حداکثر ظرف مدت پنج (۵) ماه تهیه و بین از تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب هیات وزیران برسانند. بنابراین اشخاص موضوع ماده ۱۲ صدرالاشارة مادامیکه به تکلیف قانونی عمل ننمایند از لحاظ نرخ مالیات حقوق مشمول قسمت اخیر ماده ۸۵ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۸۰/۱/۲۷ خواهند بود. بپ

محمد رضا محمدی

محمد علی توابع زاده